

Zr. Patrizia bezoekt van 27-4 t/m 2-5-2012 de Stichting Raducaneni.

De Stichting Straatkinderen "Raducaneni" bestaat inmiddels ruim 12 jaar en de beide initiatiefnemers Arie en Willemien Bouma stoppen dit jaar als actief bestuurslid van de Stichting Raducaneni.

Dit bracht Jan Koomen, de huidige voorzitter van de Stichting, op het idee om de persoon waarom alles in Roemenie draait, Zr. Patrizia Kaiser, naar Nederland te halen.

En wel om 2 redenen:

- 1) Als uniek afscheidscadeau voor Arie en Willemien
- 2) Om de sponsors, de vele vrijwilligers en iedereen die deze stichting een warm hart toedraagt eens kennis te laten maken met de zeer bijzondere persoon Zr. Patrizia Kaiser.

Een zeer beperkt aantal mensen was op de hoogte van dit initiatief.

Zr. Patrizia twijfelde in eerste instantie om de reden dat ze "haar kinderen" en haar mensen waaraan zij in Roma zorg verleent even in de steek moest laten. Maar in een telefoongesprek met haar kwam ook naar voren dat ze het jammer vond van de kosten van een dergelijke reis. Dat die kosten beter aan haar werk besteed zouden kunnen worden. Het tekent de sfeer waarin Zr. Patrizia leeft en hoe zij zichzelf volledig wegcijfert in dienst van de medemens.

Zij houdt dit vol door onvoorwaardelijk geloof in het goede. Uiteindelijk heeft dat ook de doorslag gegeven van het "ja" voor deze trip. De werkers in Nederland zouden door haar bezoek gemotiveerd worden en zij zou er kracht uit putten om te zien hoeveel inspanning er hier voor haar geleverd wordt. Het komt allemaal ten goede aan het werk in Roemenie. Het bezoek geeft een enorme boost aan de werkers hier in Nederland en reken er op dat dit positief gaat doorwerken.

Verslag van haar bezoek:

Zr. Patrizia vertrekt op 26-4-2012 rond 5 uur met de bus vanuit Roman naar Boekarest. De aankomst op Schiphol is iets vertraagd maar ca. 20.00 is het dan zo ver. Ans en Piet Nijhuis heten haar hartelijk welkom op onze nationale vlieghaven. Op naar het logeeradres bij Truus en Hein de Heer aan de Slotweg in Spanbroek. Onderweg staan de bollenvelden in bloei. Zr. Patrizia geniet met volle teugen. Bij het naderen van Spanbroek wordt het spannend en we hopen dat we Zr. Patrizia ongezien het dorp binnen kunnen loodsen. Alles loopt volgens plan. Jan Koomen heeft voor tulpen op haar kamer gezorgd, Zr. Patrizia ontvangt een handdoek met daarop haar naam en een bosje bloemen geborduurd. Truus en Hein hebben het onderkomen uitstekend voor elkaar en Zr. Patrizia vindt hier het best denkbare verblijf met een tot in de puntjes geregelde verzorging.

Vrijdag:

Na een goede nachtrust hebben Truus en Hein het ontbijt uitstekend voor elkaar.

Stoomtramdag, Hoorn – Medemblik. Zr. Patrizia is wat gespannen, “LampenfiEVER” heet dat voor wat er die avond rond 19,15 uur gaat gebeuren.

Voordat we naar Hoorn vertrekken, even bij Jan Koomen langs en poseren achter het bord “boekenverkoop Raducaneni”. Niet te lang blijven staan want “Willemien” wil nog wel eens een rondje lopen..

In Hoorn is onze eerste actie op de locomotief klauteren De machinist krijgt niet elke dag een “non” in de hut. (Nonne, mag van Zr. Patrizia) Enthousiast begint deze diverse zaken uit te leggen. Jaap Nieweg – voormalig directeur van de Stoomtram Hoorn-Medemblik – vandaag als poetser in dienst, komt er in zijn ketelpakke bij staan. Ik leg hem uit wie Zr. Patrizia is en hij zegt “ja ik weet van Raducaneni, mijn vrouw heeft het stuk in het NHD geschreven dat vandaag in de krant staat”. Mooi gedaan door haar Jaap, complimenten – nu dit is ze dan, maar “snaveltje toe”, je weet nog even van niets en vanavond is er de verrassing voor Arie en Willemien.

“Petrus” regelt het mooie weer. Zr. Patrizia glimlacht en zegt, ja dat is zo en daar spreek ik hem dan ook altijd op aan. Een ontspannende rit naar Medemblik tussen de tulpenvelden, bomen lopen net wat uit. Veel Japanners in de trein, het goede weer maakt de rit aangenaam. Koeien gooien de staart in de lucht, fazanten springen uit het gras en hazen kiezen het hazenpad.

In de verte zien wij de Ambtenaar, 135 meter hoog, Medembliks rustende windmolen, thans in opbouw. Het waait iets te hard dus het werk staat stil, maar daar is deze ambtenaar wel aan gewend.

Het bakkerijmuseum wordt aangedaan, Zr. Patrizia kijkt haar ogen uit. Veel oude religieuze zaken zoals 1^e communie, bidprentjes worden minutieus bekeken. Genieten geblazen. Medemblik wordt op het gemak bekeken, en in de tussentijd is het boemeltje naar de andere kant van de trein gereden om de wagons weer naar Hoorn terug te brengen. Op de heenreis zachte, gestoffeerde banken maar op de terugreis een oude Oostenrijkse hard afgeveerd rijtuig met knalharde houten banken. Back to basic.

Daarna in Hoorn langs de oude gebouwen, langs de haven enzovoort. Een typisch Hollands gerecht de “Hollandse Nieuwe” genuttigd om vervolgens naar Spanbroek terug te reizen. Zr. Patrizia wordt wat stiller, ze heeft inderdaad LampenfiEVER en “hoe zou het lopen” vraagt zij zich af.? Arie kan wel een hartverzakking krijgen. Ik denk dat dat wel meevalt, stel ik haar gerust.

19,15 uur Jan Koomen neemt het woord, alle genodigden luisteren aandachtig want Jan heeft wat te vertellen. Niemand ziet het maar tijdens de speech komt Zr. Patrizia via de

achterdeur binnen, het grote moment nadert. Willemien krijgt een fotoboek aangeboden, echter voor Arie was er bijna geen cadeau te bedenken, aldus Jan. Maar toch heeft Jan nog een kleine verrassing voor hun beiden en voor alle aanwezigen. Arie en Willemien mogen even mee naar de video - film opstelling. Hein de Heer heeft daar de foto van Jan met Zr. Patrizia achter het “boekenbord” geprojecteerd” en Arie staat even perplex. Deze fotobewerking is wel heel erg goed gedaan zegt hij tegen Willemien en beiden hebben ze niet direct in de gaten dat Zr. Patrizia hen tegemoet loopt. Een emotionele ontmoeting volgt en menigeen pinkt een traantje weg. Iedereen is onder de indruk. Een gezellige avond volgt, veel boeken gaan er uit – geweldige opsteker voor alle medewerkers en ieder die de Stichting een warm hart toedraagt. Willemien brengt haar brouwsel bessennat / alcohol aan de man (een recept uit Oostenrijk van de ouders van Patrizia)- op naar de **zaterdag**.

Koud, guur weer. Wij staan lang voor de voordeur bij Arie en Willemien. Voldoende tijd om de daar aanwezige tekst in het Duits te vertalen. Na een 2^e belseessie verschijnt Arie in zijn hemd met de bekende lach in de deuropening. Direct valt op hoe atletisch deze man gebouwd is. Ik maak een compliment maar dat ontgaat Arie omdat het gehoor nog niet aan de versterkers is aangesloten. Zr. Patrizia glimlacht. Binnen wordt lang bijgekletst. Op naar de Schermer waar een molen bezichtigd gaat worden. Voor de boekenmarkt staan o.a. Gerard Breed en Rico Bouma als verkeersregelaars zich te vernachelen in de kou. Guur en regenachtig maar het loopt storm. Geweldig, bikkels, en dat geldt ook voor alle anderen. Prima weer voor de molen. We klauteren tot bovenin de kruier waar het houten raderwerk stevig aan de bak moet. Geschiedenis, de Nederlandse gevechten tegen het water. Via de mooie dorpen Graft en De Rijk naar Cruquius in de Haarlemmermeer getogen waar in een Stoommachine Museum de 2^e dimensie van droogmakerijen wordt weergegeven. Haarlemmermeer, 3 identieke gemalen, elk maakt met 8 armen max. 8 slagen per minuut, ca. 50m³ per slag –en alles op stoom onder een werelds goed rendement van ca. 7%.

In het restaurant naast het Museum wordt de inwendige mens verzorgd. Een oude man loopt iets richting onze tafel en knikt “goedemiddag eerwaarde zuster”. Hij ziet in een opslag met welk een bijzonder mens wij op stap zijn.

Na thuiskomst vlug even Hollandse kost – onze cultuur – niet aandringen, gekookte piepers, slabonen, peertjes en stukje kip. Soepje vooraf en yoghurt toe. Zr. Patrizia geniet.

We moeten voortmaken, de kerk in Spanbroek begint. Een dienst, eigenlijk kan dat niet zonder. Pastor Gerard Tesselaar heet bij aanvang van de dienst Zr. Patrizia apart welkom. Zijn preek kon niet toepasselijker “de Herder” die bij zijn kudde blijft. Om deze reden wilde Zr. Patrizia niet naar Nederland komen. Er zijn al genoeg “leiders” in ivoren torentjes op grote afstand van de realiteit.

Zr. Patrizia kon nu enkele dagen weg omdat er in Roemenie een kleine vakantie was dit weekeinde. Een plaatsvervanger kon het nu wel enige dagen zonder haar redden... Arie Bouma zal deze preek voor Patrizia vertalen in het Duits.

Zondag: eerst naar de Eucharistieviering in Nibbixwoud, koffie drinken bij pastoor en daarna enkele uurtjes op de boekenmarkt. Hadden we eigenlijk op zaterdag ook even kunnen doen. Zondag opnieuw veel volk en veel belangstelling. Duizenden boeken waren inmiddels verkocht. Ik spreek een dame die een vrijwel leeg boek koopt – op iedere pagina staat slechts 1 woord of korte zin. “Als ik in een dip” zit sla ik dit boek willekeurig open en dan staat daar de oplossing, zo werd gezegd. Ik vertel dit verhaal later aan Patrizia en die bevestigt dit. Ja ik heb mijn bijbel daarvoor altijd paraat.

Anita gaat 's middags met Zr. Patrizia naar het strand. Nog iets te fris voor een duik in zee maar zand en golven zal je in Roemenie niet snel tegenkomen.

Jan en Rina Koomen hebben een uitnodiging los gelaten voor de koffie die avond. Patrizia kijkt bezorgd als wij een wijntje en een biertje nuttigen. Zij heeft daar haar redenen voor; ca. 50% van de sterfgevallen in haar leefomgeving heeft in meer of mindere mate te maken met alcohol misbruik. Naast de studentenopvang is voor haar een 2^e taak: Begeleiding van verslaafden met als poging om ze van de alcoholverslaving af te helpen door ze een beter doel in het leven te geven.

Maandag 30-4-2011 Koninginnedag: Het gebed van Petrus is opnieuw verhoord. Fantastisch mooi weer. Met Truus de Heer eerst naar het hissen van de vlag op het VVS terrein en daarna naar de vrijmarkt in Hoorn. Rond 12 uur een bakkie en op jacht naar muziekinstrumenten voor haar studenten. Wij vinden een gitaar en 2 tamboerijnen, Zr. Patrizia glimt van oor tot oor. Muziek verbreedert, geeft mensen zelfvertrouwen en je kunt er alle kanten mee op, zo begrijp ik van haar. Prima voor de studenten.

Zij houdt zich aanbevolen voor simpele muziekinstrumenten zoals triangel, samba ballen, kleine trommels / Afrikaanse trommels etc.

Even gaan we als “nozem en de non” over straat, zo opvallend dat daar foto's van gemaakt werden. Kan te gek ook..

Op naar Volendam, zowel op de dijk als onder de dijk. Er wordt een 2^e gitaar gescoord met een zak vol leuke dingetjes – gratis welteverstaan – spontane Volendammers die ik het verhaal Raducaneni vertel geven kosteloos de halve kraam mee!

Terug naar Opmeer – De Kaag.

De boekenmarkt is net afgelopen, een laatste warme dag en een te verwachten wat lagere opbrengst op deze dag. Maar toch, resultaat is resultaat en wat voor een totaal resultaat! - fantastisch.

Even snel tussen de tulpen op de foto, een uurtje rust en dan met 6 man op naar “ome Piet” pannenkoek.

De verrassing is dat er zelf gebakken moet worden en vol goede moed wordt aangevallen – de pan pannenkoekenmix gaat echter niet leeg. Kennelijk heeft Zr. Patrizia ook een

helderziende gave. “Voor Hein en Truus” wordt de rest opgebakken. En jawel, bij thuiskomst rond 21.30 blijken deze 2 lieden total loss, uitgeteld met slappe oortjes op de bank te liggen. Het inpakken en opruimen van de restanten boeken hadden zo hun tol geëist. Geen puf om fatsoenlijk te koken dus die pannenkoeken kwamen uitstekend van pas.

Nu de boekenmarkt ten einde was waren we wat in de gelegenheid ook iets te spreken over Roemenie. Waar doe je het voor, wat kan je er nog meer aan doen, hoe kan je er een organisatie op loslaten met een blik naar de toekomst. Een positief doel creëren voor de mensen in Roemenie zelf ?

Wij schrokken er van om te moeten vernemen dat men in Brussel (EG) eisen stelt aan verzorgingscentra, kindertehuizen, ziekenhuizen etc. Roemenie kan niet aan deze eisen voldoen echter men heeft er een simpele oplossing voor. Er is geen geld dus we sluiten alle inrichtingen en schoppen de patiënten en alle betrokken personeelsleden de straat op. Probleem opgelost, problemen liggen onder het tapijt. De oude, hulpbehoevende mensen verdwijnen in no time zonder goede verzorging 3-10 steken diep onder de grond. Probleem ook opgelost.

Kinderen en ouderen zoeken het dus maar uit terwijl de ambtenaren in het pluche van Brussel ervan op de hoogte zijn. Ik denk weer even aan het ivoren torentje...

Zr. Patrizia krijgt vanuit Rome mondjesmaat hulp en de rest moet uit giften komen met een minimale bijdrage van ouders waarvan de kinderen verzorgd worden. Dweilen met de kraan open zo lijkt het maar dat is niet zo. Er wordt hulp geboden in zover dat mogelijk is en hier zie je dan dat er ook mensen zijn die in naam van het geloof ook veel goeds doen. Helaas zie je dat vele “kopstukken” politiek, kerkelijk, financiële wereld, ambtelijk, vaak buitenaards leven en dat er juist aan de basis – het gewone volk dus - enorm veel goed werk wordt verricht. Het is jammer deze kritische kanttekening te moeten maken, maar het is niet veel anders..

Dinsdag: de laatste volle dag – Rico Bouma gaat met Patrizia, Arie en Willemien op bezoek naar de afsluitdijk.

Workum, Jopie Huisman museum wordt aangedaan. Natuurlijk mag een kerk niet worden vergeten. Rondje langs het IJsselmeer en daarmee komt het Holland bezoek aan het einde. 's Avonds “Chinezen” bij Jan Koomen als afsluiting met het bestuur.

Natuurlijk is niet iedereen zo dicht bij Zr. Patrizia betrokken geweest maar ik weet zeker dat Zr. Patrizia een diepe buiging maakt voor ieders inzet. Helaas kon Jan Jong niet aanwezig zijn. Houdt voor hem de weg open om nog eens in Roemenie te gaan buurten om zelf te zien wat er met zijn en onze inzit gedaan wordt.

Er zijn vele mooie foto's gemaakt en als er iemand belangstelling voor heeft dan zijn deze beschikbaar.

Wat een geweldige lang weekend !

Woensdag tenslotte – om 6 uur rijden richting Schiphol. Een komisch gezicht. Een Zr. Patrizia met een grote koffer als bagage en een gitaar op de rug. Alles verloopt voorspoedig en rond 19.30 uur krijgen wij het sein vanuit Roman “gearriveerd”. Die heeft thuis veel te vertellen – het stralende gezicht bij vertrek vertelde ons “ wat heb ik hier ongelooflijk van genoten – ik droom – bedankt lieve Hollandse vrienden”.

Piet Nijhuis